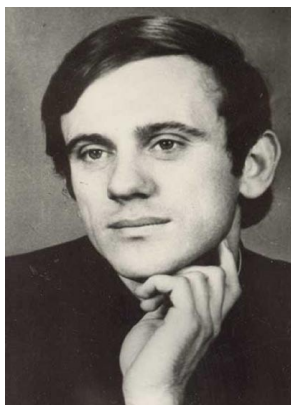

BEATYFIKACJA ks. Jerzego Popiełuszki

Beatyfikacja księdza Jerzego Popiełuszki odbędzie się 6 czerwca w dniu Świętego Dziekczynienia w Warszawie. Uroczystość rozpocznie się o godzinie 11 na placu Piłsudskiego; przewodniczył jej będzie arcybiskup Angelo Amato, delegat Benedykta XVI, prefekt watykańskiej kongregacji ds. beatyfikacji i kanonizacji. Msza św. koncelebrowana przez około 120 biskupów i 400 kapłanów rozpocznie się odczytaniem dokumentu Stolicy Apostolskiej o wyniesieniu na ołtarze Sługi Bożego księdza Jerzego Popiełuszki i wyniesieniem relikwii nowego błogosławionego. Po mszy św. procesja z relikwiami księdza Jerzego Popiełuszki przejdzie Traktem Królewskim do Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie.

ks. Jerzy Popiełuszko kapelan „Solidarności”

14 września 1947 – we wsi Okopy, koło Suchowoli (woj. podlaskie) w rodzinie Marianny i Władysława Popiełuszków przyszło na świat czwarte dziecko – syn.

1965 – po zdanej maturze przyszły ksiądz wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie.

1966 – 68 – jako kleryk odbył zasadniczą służbę wojskową w Bartoszycach. Po powrocie z wojska kleryk Jerzy ciężko za-

chorował. Odtąd do końca życia będzie borykał się z kłopotami zdrowotnymi.

28 maja 1972 – z rąk Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego ksiądz Jerzy otrzymał święcenia kapłańskie.

1972 – 1980 – ksiądz Jerzy jako wikariusz pracował w parafiach: św. Trójcy w Zabkach, Matki Bożej Różańcowej w Aninie i Dzieciątka Jezus w Warszawie, a następnie w Kościele Akademickim św. Anny w Warszawie.

20 maja 1980 – ksiądz Jerzy rozpoczął pracę w parafii p.w. Św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu.

Sierpień 1980 – w Hucie Warszawa rozpoczął się strajk. Ksiądz Jerzy na prośbę kardynała Stefana Wyszyńskiego udał się z posługą kapłańską do strajkujących hutników. Od tego spotkania rozpoczęła się duchowa przyjaźń hutników z Ks. Jerzym. Prowadził dla nich katechezę oraz wykłady z historii Polski i literatury, społecznej nauki Kościoła, prawa, ekonomii, a nawet technik negocjacyjnych.

Październik 1981 – ksiądz Jerzy został mianowany diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia i kapłanem Domu Zasłużonego Pracownika Służby Zdrowia przy ul. Elekcyjnej 37 w Warszawie.

1982 – 1984 – w każdą ostatnią niedzielę miesiąca ksiądz Jerzy odprawiał mszę św. w intencji ojczyzny. Za motto swoich homilii przyjął słowa św. Pawła „Zło dobrem zwyciężaj”. Po wprowadzeniu stanu wojennego Ks. Popiełuszko pomagał ludziom prześladowanym i skrzywdzonym.

Organizuje również rozdział darów, które są przywożone z zagranicy.

Wrzesień 1983 – Ks. Jerzy zorganizował pielgrzymkę robotników Huty Warszawa na Jasną Górę. Za rok do Częstochowy będą pielgrzymować już robotnicy z różnych części Polski. Idea Ks. Jerzego przerodziła się w coroczną ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy na Jasną Górę.

13 października 1984 – uporowany wypadek samochodowy na drodze z Gdańska do Warszawy był pierwszym zamachem na życie księdza Jerzego.

19 października 1984 – w drodze powrotnej ze spotkania Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Bydgoszczy, niedaleko miejscowości Górsk, samochód Księdza Popiełuszki został zatrzymany przez umundurowanych milicjantów ruchu drogowego (w rzeczywistości funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa). Kierowca został zmuszony do oddania kluczyków i przejścia do milicyjnego samochodu gdzie skuto go kajdankami. Natomiast Grzegorz Piotrowski i Waldemar Chmielewski zmusili ks. Jerzego, aby wysiadł z samochodu. Ogłuszyli go silnym uderzeniem w głowę, zakneblowali usta i wrzucili do bagażnika. Kierowcy księdza Jerzego udało się uciec. Zmasakrowanego księdza zabójcy wrzucili do zalewu wiślanego przy tamie we Włocławku.

20 października – w wieczornym wydaniu Dziennika Telewizyjnego podano informację o porwaniu Ks. Jerzego. W kościele Św. Stanisława Kostki rozpoczęło się czuwanie.

30 października – podano informację o odnalezieniu w Wiśle ciała ks. Jerzego Popiełuszki.

3 listopada – w Warszawie odbył się pogrzeb, w którym brało udział kilkaset tysięcy ludzi z całej Polski.

8 lutego 1997 r. – rozpoczął się proces beatyfikacyjny księdza Jerzego.

„Solidarność” to wołanie o poszanowanie ludzkiej godności

26 września 1982 r.

Prosimy Boga o nadzieję, bo tylko ludzie silni nadzieją są zdolni przetrwać wszelkie trudności. Prosimy o wewnętrzną radość, bo jest ona najgroźniejszą bronią przeciwko szatanowi, który smutny jest z urodzenia. Prosimy o wolność od zemsty i nienawiści, o tę wolność, która jest owocem miłości.

31 października 1982 r.

Prawda jest niezmienna. Prawdy nie da się zniszczyć taką czy inną decyzją, taką czy inną ustawą. Odważne świadczenie prawdy jest drogą prowadzącą bezpośrednio do wolności. Przewyciężamy lęk, gdy godzimy się na cierpienie lub utratę czegoś w imię wyższych wartości. Jeżeli prawda będzie dla nas taką wartością, dla której warto cierpieć, warto ponosić ryzyko, to wtedy przewyciężymy lęk, który jest bezpośrednią przyczyną naszego zniewolenia.

24 kwietnia 1983 r.

(...) Bóg, modlitwa i praca w połączeniu ze sobą pomagają dopiero człowiekowi widzieć sens jego życia i trudu. Człowiek pracujący ciężko, bez Boga, bez modlitwy, bez ideałów będzie jak ptak z jednym skrzydłem deptał po ziemi. Nie potrafiłby się wywyższyć, zobaczyć większych możliwości, większego sensu bytowania na ziemi. Będzie jak okaleczony ptak... Rozumiał to doskonale zmarły przed dwoma laty Prymas Tysiąclecia, gdy wołał: „Otwórzcie bramy fabryk, warsztatów, klinik i różnych miejsc pracy – od szczytów kominów fabrycznych aż po głębię kopalnianych sztolni – aby wlać w nie nowe życie...”, aby wlać w nie Boga. A w czasie „Solidarności” udowodniono, że dążąc do przebudowy społeczno – gospodarczej wcale nie trzeba zrywać z Bogiem (...)

28 sierpnia 1983 roku

„Solidarność” to wołanie wielkim głosem o poszanowanie ludzkiej godności, to jednocześnie dostrzeganie drugiego człowieka i jego problemów. To troska o uwięzionych, upominanie się o wolność dla nich, to opieka nad ich rodzinami. To braterska troska o wszystkich, którzy są szykanowani i dyskryminowani za nasze wspólne przekonania. To obowiązek likwidowania zła i mechanizmów jego działania. To ukazywanie młodzieży wielu przemilczanych spraw historycznych naszej Ojczyzny. „Solidarność” to wreszcie stała troska o dom ojczysty, to zachowanie wolności wewnętrznej nawet w warunkach zewnętrznego zniewolenia. Pokonanie w sobie lęku, który kurczy gardło.

27 listopada 1983 roku

W sierpniu 1980 roku objawiła się dojrzałość ludzi zjednoczonych we wspólnym dążeniu budowania Ojczyzny w miłości. „Solidarność” pokazała, że naród zjednoczony z

Bogiem i braćmi zdolny jest wiele dokonać. Niech nikt nie mówi, że „Solidarność” poniosła klęskę. Ona idzie do zwycięstwa. Idzie powoli. Ale coraz mocniej wrasta w naród. Potrzeba jej jeszcze być może wiele wycierpieć, zahartować się jak złoto w tyglu. Ale Sierpień '80 ukazał właściwą drogę dla ludzi nowego pokolenia, dla ludzi żyjących w umiłowaniu prawdy, trzeźwości, odwagi i braterskiej miłości.

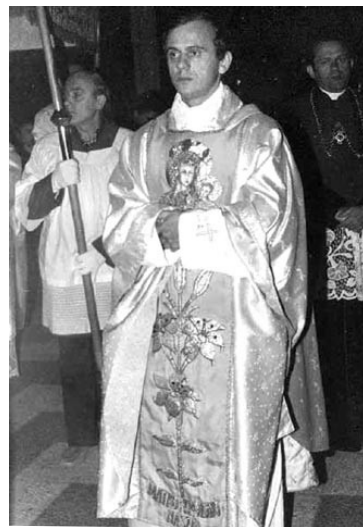
27 maja 1984 r.

Egzamin z męstwa zdali robotnicy w sierpniu 1980 roku, a wielu z nich zdaje go nadal. Egzamin w ostatnim czasie zdali nasi więzieni bracia, którzy nie wybrali wolności za cenę zdrady swoich i naszych ideałów.

Niech, na co dzień towarzyszy nam świadomość, że żądając prawdy od innych, sami musimy żyć prawdą. Żądając sprawiedliwości, sami musimy być sprawiedliwi. Żądając odwagi i męstwa, sami musimy być, na co dzień mężni i odważni.

8 października 1984

Zła się nie ulękniemy. Zło będziemy stopniowo likwidowali z naszego życia osobistego, rodzinnego, z życia społecznego – gdy na co dzień będziemy mocni wiarą, nadzieją i miłością, gdy będziemy kroczyli drogą prawdy i sprawiedliwości, gdy zachowamy wewnętrzną wolność i godność. Zła się nie ulękniemy, gdy na co dzień w nas samych, w naszych rodzinach, środowiskach i ojczyźnie, będziemy budowali solidarność serc i umysłów. Zła się nie ulękniemy, gdy sam Pan Jezus – i Jego nauka – będzie naszą drogą, prawdą i życiem.

Program uroczystości beatyfikacyjnych 6 czerwca w Warszawie

- 7.00 – otwarcie sektorów dla wiernych
- 9.00-10.30 – program religijno-artystyczny
- 10.45 – Wejście Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego, wciągnięcie na maszt flagi Watykanu, hymny państwowe
- 11.00-13.30 – msza święta beatyfikacyjna
- 14.00 – wyjście procesji z placu Piłsudskiego
- 18.00 – zakończenie procesji nabożeństwem przed świątynią na Polach Wilanowskich i wprowadzenie relikwii do Świątyni Opatrzności Bożej
- 18.30 – zakończenie obchodów beatyfikacyjnych i Święta Dziękczynienia na Polach Wilanowskich